

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Hvis spørgeren i højere grad ønsker at få konkrete eksempler på den domspraksis, der findes, er jeg selvfølgelig villig til at gå i dybden med det, men jeg ved ikke rigtig, om spørgetiden er egnet til at tage den ene konkrete afgørelse op efter den anden, men det er jeg selvfølgelig villig til at komme med nærmere vurderinger af.

Jeg vil godt sige, at jeg har ikke fundet og finder ikke anledning til at rette kritik over for Københavns kommune i den konkrete sag. Jeg skal blot gentage, at jeg ikke har andre bemærkninger til cirkulæret, end at det er i overensstemmelse med den praksis og lovgivning, der gælder på området i dag, idet udgangspunktet jo er, at offentlige myndigheder skal være hinanden behjælpelige, og at politiet har en lovhjemlet ret til at få oplysninger.

Leif Hermann (SF):

Jeg tror ikke, ministeren helt forstod mit spørgsmål vedrørende højesteretskendelsen. Jeg spørger, hvorvidt ministeren er bekendt med, at der senere af højesteret er afsagt kendelser, der har et andet indhold end den netop citerede kendelse. Når man læser landsrettens kendelse og højesterets stadfæstelse, må man forudsætningsvis gå ud fra, at tavshedspligten opretholdes, men kan gennembrydes i det konkrete tilfælde efter en kendelse, således som det har været tilfældet her. Jeg vil gerne endnu en gang bede ministeren svare mig på, hvorvidt ministeren er bekendt med, at der foreligger senere højesteretspraksis, der ændrer denne kendelse.

Carsten Andersen (SF):

Jeg vil godt bede ministeren med nogle eksempler konkretisere, hvor det er daglig praksis i socialforvaltningerne at have en sådan kontakt med politiet, at man ved, hvem de ønsker at tale med, altså ikke hvem der er efterlyst, men hvem politiet egentlig kun har et brændende ønske om at komme i snak med. Det må være rimeligt, når ministeren finder, at cirkulæret er i overensstemmelse med praksis, at ministeren giver et eksempel på, hvor der er en sådan kontakt imellem socialforvaltningen og politiet.

Lenger (VS):

Ligesom hr. Carsten Andersen undrer jeg mig over ministerens udtalelser om, at cirkulæret er i overensstemmelse med praksis. Det, som vi oftest hører, er, at politiet klager over, at man i socialforvaltningerne overholder tavshedspligtsreglerne. Det har der været meget om ikke mindst i tidsskriftet *Dansk Politi*. Derfor vil jeg stille et supplerende spørgsmål til ministeren for at sikre mig, at det, vi er i gang med, ikke er en udvikling, hvor vi går ud fra, at det er en ret for socialforvaltningerne, til, at det bliver en pligt for dem at udlevere oplysninger om klienter.

Grunden til, at jeg spørger, er, at ministeren taler om denne daglige praksis. Mit spørgsmål lyder derfor: vil ministeren støtte de socialforvaltninger, der i modsætning til Københavns kommune fastholder, at de har tavshedspligt?

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg er blevet spurgt i det spørgsmål, der er stillet mig, om jeg finder, at det pågældende cirkulære er i overensstemmelse med tjenstemandsvedtægterne og straffelovens bestemmelser og gældende retspraksis. Dertil har jeg svaret ja.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 240

2) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Tinning (VS):

»Er ministeren enig i, at den enkelte idrætsudøvers seksualitet bør være medbestemmende for, om vedkommende kan få adgang til de tipsmidler, der er afsat til idrætsformål?«

Skriftlig begrundelse

Den 30. oktober var der repræsentantskabsmøde i Københavns Svømmeunion, og på mødet behandledes bl.a. en optagelsesansøgning fra Idrætsforeningen Pan. Denne ansøgning bortfaldt, idet 31 repræsentanter stemte for optagelse, 31 stemte imod, og 2 undlod at stemme.

Københavns Svømmeunion er en del af Dansk Svømme- og Livredderforbund, der igen er en del af Dansk Idræts-Forbund. Under hovedparolen »Idræt for alle« forvalter